

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження
у справі за конституційним зверненням компаній «Vuldi (UK) Limited»,
«Vuldi Clothing Limited», а також підприємства «Валді-Україна»
в особі ліквідатора Мороза Дмитра Анатолійовича
щодо офіційного тлумачення положень
частини першої статті 53, частини третьої статті 111³
Господарського процесуального кодексу України
у взаємозв'язку з окремими положеннями статей 51, 109, 110, 111³,
111⁴ цього кодексу, пункту 8 частини третьої статті 129
Конституції України

м. Київ
5 березня 2015 року
№ 9-у/2015

Справа № 2-9/2015

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича — головуєчого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича — доповідача,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження
у справі за конституційним зверненням компаній «Vuldi (UK) Limited», «Vuldi
Clothing Limited», а також підприємства «Валді-Україна» в особі ліквідатора
Мороза Дмитра Анатолійовича щодо офіційного тлумачення положень частини
першої статті 53, частини третьої статті 111³ Господарського процесуального
кодексу України у взаємозв'язку з окремими положеннями статей 51, 109,
110, 111³, 111⁴ цього кодексу, пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції
України.

Заслухавши суддю-доповідача Сергейчука О. А. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в :

1. Компанії «Vuldi (UK) Limited», «Vuldi Clothing Limited», а також підприємство «Валді-Україна» в особі ліквідатора Мороза Д. А. звернулися до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини першої статті 53, частини третьої статті 111³ Господарського процесуального кодексу України (далі — Кодекс) у взаємозв'язку з окремими положеннями його статей 51, 109, 110, 111³, 111⁴, пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України в аспекті таких питань:

— «чи перериває подання первинної та наступних за нею касаційних скарг на судові рішення господарського суду строки подання подальших, в порядку частини третьої статті 111³ Господарського процесуального кодексу України, касаційних скарг на ці судові рішення»;

— «з якого моменту має обраховуватись пропуск строку подання касаційної скарги на судові рішення господарського суду, при повторному її поданні в порядку частини третьої статті 111³ Господарського процесуального кодексу України, та у який строк учасниками господарського процесу має бути здійснене це повторне подання»;

— «чи означає норма процесуального закону, яка міститься у частині третій статті 111³ Господарського процесуального кодексу України те, що право на повторне подання касаційної скарги на судові рішення господарського суду, встановлене цією нормою, є безумовною підставою для: поновлення чи відновлення строку подання повторно поданої касаційної скарги, в разі відповідності її вимогам процесуального закону; задоволення стосовного клопотання скажника про поновлення пропущеного процесуального строку, якщо таке пропущення обраховуватиметься з моменту ознайомлення скажника із судовим рішенням про повернення попередньої касаційної скарги та при такому обрахуванні не перевищуватиме строку, встановленого частиною першою статті 110 Господарського процесуального кодексу України»;

— «чи підлягає строк повторного, в порядку частини третьої статті 111³ Господарського процесуального кодексу України, подання касаційної скарги на судові рішення господарського суду поновленню саме в загальному порядку відновлення пропущених процесуальних строків, встановленому частиною першою статті 53 ГПК України»;

— «чи пов'язане поняття поновлення строку повторного, в порядку частини третьої статті 111³ Господарського процесуального кодексу України, подання касаційної скарги на судові рішення господарських судів із обов'язковою наявністю саме поважних причин для здійснення такого поновлення»;

— «чи є обов'язковим подання до господарського суду касаційної інстанції клопотання про поновлення строку повторного, в порядку частини третьої статті 111³ Господарського процесуального кодексу України, подання касаційної скарги на судові рішення господарського суду»;

— «яку саме кількість повторних подань касаційної скарги на судові рішення господарського суду слід розуміти виходячи із положень частини третьої статті 111³ Господарського процесуального кодексу України»;

— «що саме розуміється законодавцем у нормі частини першої статті 53 Господарського процесуального кодексу України під поважністю причини пропуску встановленого законом процесуального строку»;

— «якими критеріями має керуватися суд у господарській справі при визначенні поважності причини пропуску встановленого законом процесуального строку»;

— «чи пов'язують положення частини першої статті 53 Господарського процесуального кодексу України право суду відновити пропущений процесуальний строк лише з певним колом обставин, що спричинили пропуск строку»;

— «чи повинен господарський суд у кожному випадку, з урахуванням конкретних обставин пропуску строку, оцінити доводи, що наведені на обґрунтування клопотання про відновлення строку в порядку частини першої статті 53 Господарського процесуального кодексу України та зробити мотивований висновок щодо поважності чи неповажності причин пропуску строку»;

— «чи має учасник господарського процесу, для кваліфікації причин пропуску встановленого законом процесуального строку поважними і відновлення пропущеного строку, обов'язково вжити заходів до усунення або послаблення негативного впливу обставин, які викликали, пропущених процесуальних строків і вважаються поважними, та подавати господарському суду відповідні докази, що мають оцінюватися господарським судом за загальними правилами статті 43 ГПК».

Необхідність в офіційному тлумаченні положень частини першої статті 53, частини третьої статті 111³ Кодексу у взаємозв'язку з окремими положеннями його статей 51, 109, 110, 111³, 111⁴, пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України автори клопотання обґрунтовують неоднозначним, на їхню думку, застосуванням судами України цих правових норм. Так, вони стверджують, що, зокрема, Вищий господарський суд України, розглядаючи клопотання про відновлення пропущеного процесуального строку у разі повторного подання касаційної скарги, в одних випадках дійшов висновку, що усунення недоліків, зазначених в ухвалі про повернення касаційної скарги, є підставою для відновлення строку подання такої скарги, та прийняв її до провадження, а в інших — відмовив у відновленні пропущеного строку на касаційне оскарження та повернув касаційну скаргу без розгляду. На підтвердження цього до конституційного звернення долучено копії відповідних судових рішень.

Компанії «Vuldi (UK) Limited», «Vuldi Clothing Limited», а також підприємство «Валді-Україна» в особі ліквідатора Мороза Д. А. вважають, що така судова практика може призвести до порушення їхнього права на забезпечення касаційного оскарження рішення суду, передбаченого пунктом 8 частини третьої статті 129 Конституції України.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 13 лютого 2015 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі, виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» у конституційному зверненні зазначаються статті (окремі положення) Конституції України

або Закону України, тлумачення яких має бути дано Конституційним Судом України, а також обґрунтування необхідності в їх офіційному тлумаченні (пункти 3, 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Конституційний Суд України вважає, що суб'єкт права на конституційне звернення повинен конкретизувати положення законів України, тлумачення яких має бути дано Конституційним Судом України, вказавши, що в них потребує роз'яснення, оскільки відсутність такої конкретизації унеможливує здійснення їх офіційної інтерпретації.

Аналіз конституційного звернення дає підстави для висновку, що автори клопотання, порушуючи питання щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 53, частини третьої статті 111³ Кодексу, не конкретизували, що саме в цих положеннях потребує офіційної інтерпретації.

Таким чином, конституційне звернення не відповідає вимогам статей 42, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 цього закону — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України».

2.2. Компанії «Vuldi (UK) Limited», «Vuldi Clothing Limited», а також підприємство «Валді-Україна» в особі ліквідатора Мороза Д. А., звернувшись до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини першої статті 53, частини третьої статті 111³ Кодексу у взаємозв'язку з окремими положеннями його статей 51, 109, 110, 111³, 111⁴, пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України в аспекті порушених питань, намагаються отримати консультацію щодо порядку застосування окремих положень Кодексу у разі повторного подання касаційної скарги на рішення господарських судів та можливості відновлення процесуальних строків.

За правовою позицією Конституційного Суду України офіційне тлумачення і застосування правових норм є різними видами юридичної діяльності; правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації правових норм щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі правових норм, які відповідають цим обставинам; пошук та аналіз таких норм з метою їх застосування до конкретного випадку є складовою правозастосування; надання консультацій чи роз'яснень з цього приводу не належить до повноважень Конституційного Суду України (Ухвала від 31 березня 2010 року № 15-у/2010).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням компаній «Vuldi (UK) Limited», «Vuldi Clothing Limited», а також підприємства «Валді-Україна» в особі ліквідатора Мороза Дмитра Анатолійовича щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 53, частини третьої статті 111³ Господарського процесуального кодексу України у взаємозв'язку з окремими положеннями статей 51, 109, 110, 111³, 111⁴ цього кодексу, пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом; непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ